

županom. Gospodarstvo je pod njegovim županovanjem postalo popolnoma zavoženo. On sploh ni bil po svoji volji župan. Županoval je marveč njegov tajnik t. j. neki možiček, ki je svoj poklic izgrešil, in pa davkar Duller, ki je svoj poklic še le po dolgem iskanju našel. Slovenci niso imeli upanja spraviti svojega moža na županov stol. Zato pa so si hoteli izbrati tistega Nemca, ki jim je bil najbolj veljaven in najbolj pošten. Pred volitvijo pa so oddali pisano izjavo, katera bo za vso bodočnost ostala pri zapisniku in v kateri je sledeče zapisano: »Ker je največje važnosti, da zaradi žalostnih razmer občinskega premoženja vsaj v gospodarskih zadevah vsi edino postopamo, zato predlagamo, da se enoglasno voli od večine tisti mož, do katerega imajo Slovenci največ zaupanja, namreč g. Josip Steyer.« Toda večina se zato ni brigala. Voljen je bil s sedmimi glasovi dosedanji župan Schwarz, to je tisti mož, ki je nekdanj v slovenski čitalnici navdušen popeval: »Slovenec sem«. Kako pravičen da bo Slovincem, razvidno je iz tega, da niti enega Slovence niso hoteli voliti za občinskega svetovalca, ampak so vkljub temu, da je Slovencev več po številu, da več davka plačujejo in da jih je bilo dvakrat toliko pri volitvi, volili same Nemce, med njimi tudi Zemljiča, nekdanjega ustanovitelja čitalnice. Le tako naprej in stvar bo kmalu dozorela!

Iz Dobove. (Pogreb.) Na vnebohod Gospodov smo pokopali spoštovanega moža, Janeza Meznariča, 77 let starega, očeta neumorno delavnega č. očeta frančiškana Miklavža Meznariča, ki oskrbujejo v Lankovicu pri Gradcu kaznilnico. Rajni oče Janez Meznarič so bili pobožen mož in so imeli veliko ljubezen do Marije. Ni bilo nedelje, da bi ne bili videli osivelega moža s palico v roki priti v cerkev k službi božji, pa tudi vsak mesec pristopiti k mizi Gospodovi; kajti bili so tretjerednik. — Pred petimi meseci so bili č. o. Miklavž doma in z očetom svojim so šli v brežiški samostan obiskat očete frančiškane. O. Miklavž rečejo očetu: »Glejte oče (in pokažejo na č. o. Odorika, ki so predstojnik in voditelj III. reda sv. Frančiška v Brežicah), glejte oče, ta-le gospod vas bodo prevideli!« In res, zgodilo se je tako! O sv. misijonu v Dobovi so pomagali vrli P. Odorik in ravno oni so šli previdet na smrt obolelega očeta Janeza Meznariča, ki so drugi dan mirno v Gospodu zaspali. Na vnebohod je bil pokop. Č. o. gospodov je bilo sedem, tudi štiri misijonarji so se pogreba udeležili. Na pokopališču so kaj lepo govorili č. g. Macur v tolažbo č. o. Miklavžu in celi njihovi zlahti, za kar jim bodi izrečena prirska zahvala! Pokojnemu Janezu Meznariču pa naj sveti večna luč!

Politični ogled.

Avstrijske dežele.

Dunaj. Nj. Veličanstvu svetlemu cesarju je dne 17. t. m. ministerski predsednik, knez Windischgraetz, izjavil, da on in drugi ministri odstopijo. V državnem zboru delajo vladi velike zapreke mladočeški poslanci, ker hočejo na vsak način preprečiti davčno preosnovo. V odseku za volilno preosnovo pa so običali že pri 1 §. Zaradi celjske slovenske-nemške gimnazije so se kujali liberalci, ki so oni dan celó stopili iz koalicije; torej je koalicija — razbita.

Gornje Avstrijsko. Deželni zbor je bil sklican za 17. t. m. in je vravnal stvari pri deželnem hipotečnem zavodu, izvolil pl. Kasta deželnim odbornikom in sprejel za kmetovalce ugoden dostavek k lovski postavi.

Češko. Dan sv. Vida bil je za narodopisno razstavo v Pragi dan velikega veselja. Došlo je namreč

314 ameriških Čehov. — Letošnjih vojaških vaj na južnem Češkem se bodo udeležili tudi svetli cesar. Stanovali bodo v skofovi palači v Budjevicah.

Moravsko. Pogajanja med Staro- in Mladočehi so se razbila, ker Staročehi nočejo stopiti v mladočeški državnozborni klub. — Deželni šolski svet je prepovedal katehetom na nemških šolah podučevati veronauk v češčini. Ali naj tudi katehet češke otroke z nemščino nepotrebno muči?

Štajarska. Društva »Praha«, »Slavulj« in »Edinost v Gradcu so dne 16. t. m. priredila v prostorih puntigamske pivovarne v korist po potresu poškodovanim Ljubljančanom veselico z lepim vspešdom in prosto zabavo.

Koroško. Občni nemški šulverein v Berlinu je podaril 300 v pruskem duhu spisanih knjig za nemško »bücherei« v Beljaku. Zopet pruska podpora! — Svetli cesar so potrdili postavo, s katero se občina Zgornja Bela razdeli v štiri občine. — Deželni predsednik, baron Schmidt-Zabiérow, je zbolel. Govori se, da pojde v stalni pokoj. Naj le gre, kličejo Slovenci!

Kranjsko. Dne 14. t. m. je kacic 800 hišnih posestnikov v Ljubljani zborovalo. Sprejel se je predlog, da se voli odbor, ki bode skrbel za cenitev škod in za prošnje. — Zveza kranjskih posojilnic po načinu Raiffeisena se kmalu ustanovi. — Črnomeljski »Grad« bode bojda kupil neki žid. Židom lepa Dolenjska dopade.

Primorsko. Vlada je v zadnjem trenutku prepovedala, da se slovensko delavsko bralno in podporno društvo v Gorici ni smelo udeležiti z zastavo procesije na presv. Rešnje Telesa dan. Ali se drugače ne more skrbeti za red? — »Naša Sloga«, hrvaški list v Trstu, obhaja koncem tega meseca 25 letnico. — Zoper volitev volilnih mož v Poreču so se pritožili hrvaški volilci. Sedeminštirideset nepostavnostij se je zgodilo; ko bi namestništvo našlo še tri, morale bi se volitve ovreči.

Vnanje države.

Rim. Sv. oče papež Leon XIII. bodo v kratkem izdali posebno pismo, v katerem bodo oporekali petindvajsetletnici, odkar je prišla v Rim laška vlada lastiti si papeževе pravice.

Italijansko. Oni ponedeljek se je otvorila poslanska zbornica. Te dni jej je vlada predložila proračun za l. 1895/96, ki kaže 59 milijonov primankljeja. Ta se bode poravnal z višjimi davki. Slaba tolažba za izmolženo Italijo! — Najhujši nasprotnik Crispijev, Giolitti, leži bolan; bojda se pa dela bolnega.

Francosko. Dne 17. t. m. je izročil ruski poslanik Mohrenheim predsedniku francoske republike najvišje rusko odlikovanje, red sv. Andreja. Da bi s tem bila potrjena zveza Francoske z Rusko, se iz besedij, katere je ruski poslanik pri tej priliki govoril, ne dá sklepati. To pa je res, da sta si Ruska in Francoska dobri prijateljici.

Belgijsko. Popolno brezverske solske postave se bodo nekoliko predrugačile, in se bode zanaprej tudi v državnih šolah podučeval krščanski nauk, kar se dozdej ni godilo. — V kratkem se sprejme v zbornici postava o jednakomernosti flamansčine in francoščine.

Nemško. Občni nemški katoliški shod bode letos meseca avgusta v Monakovem. — Dne 17. t. m. se je mudil cesar Viljem v Monakovem, kjer si je ogledal umetniško razstavo. — Istega dne so se pričele slavnosti, ki se bodo vršile o priliki otvorjenja kielskega prekopa.

Turško. Ker vlada nič noče storiti gledé ubogih Armencev, zato ima Angleška že veliko število vojnih ladij s 15.000 vojaki pripravljenih oh turškem obrežju.

Če bi se Angleški v tem slučaju pridružili Francoska in Ruska, še ni gotovo, ali gotovo je, da bi je ne ovirali.

Špansko. Umrl je Ruiz Zorilla, vodja republikanske stranke. — Špancem se na otoku Kuba slabo godi. Večkrat so že bili od ustašev premagani, dasi je začetkom marcija na Kubo šlo 24 tisoč vojakov. Pripravljenih imajo zopet 20 batalijonov in pred kratkim so poklicali 12.000 mož, ki so bili na dopustu. Da to stane veliko denarja, je lahko umevno; vendar Španci za nobeno ceno nočejo zgubiti Kube.

Za poduk in kratek čas.

Spomini na mojo pokojno mamico.

Češki spisal Václav Kosmak; poslov. Ciriljev.

Prišel je v našo vas zblaznel mlad žid beračiti. Bil je revež ves nag, izvzemši kos hlač, bosonog, z nepokrito glavo. Čez ramo je nosil veliko vrečo s cunjami in je po vseh vratih pisal s kredo številke in imena. Dečki so skakali okoli njega in se mu posmehovali. Mati so gledali to in nam zapovedovali, da bi se niti ne ganili za njim. Ko pa je jeden porednež naposled celo blata vrgel na-nj, so se zaleteli, in kogar so dobili, tega so pošteno naklestili.

Čez nekaj časa je prišla k nam ena soseda, razkačena kakor zmaj.

»Kumica, kdo vam je dal pravico biti moje dete?«

Mati so pogledali na njo in rekli: »Vidite, jaz sem se prenačlila.«

»To si mislim — in sedaj —«

»Počakajte, pustite me dogovoriti«, rekli so mati:

»Te rane vaš dečko ni zaslužil — pač pa vi! Uvideli boste še, za nekaj časa pa bo po vas metal blato!«

»Pa kdo ve, kakšni še bodo vaši otroci.«

»Če jih svet pokvari, bode to nesreča — ali jaz ne bom tega kriva.«

Ko sem že bil pošteno dorastel, pripovedovali so mi mati:

»Otrok, če ti Bog da srečo, ne bodi nikdar skop proti ubogim. Vidiš, nekega leta vzrastlo je jako malo krompirja. Bali smo se, da ne bomo shajali z njim do pomladi. Dogovorila sva se z očetom, da ga letos ne bomo mogli razdajati.

Nekoč pride k meni M. in prosi, da bi mu ga dala vsaj piskrček. »Kamenje bi grizel gladu, ko bi mogel«, je tožil. Dala sem mu ga. Prišel je drugi, tretji — in jaz sem dala vsem na skrivnem. Razdala sem tisto zimo več, nego kdaj poprej. In spomladi smo ga imeli še dosti za seme in še ostalo ga je. Jaz pravim, da ga je sam Bog množil v tej jami. Kar daš ubogim, ti Bog poplača. Ko bi vsakdo tako mislil, — ne bilo bi socialnega vprašanja, — ne uboštva.

Moja uboga mati so dolgo in hudo boleli.

Bil sem na počitnicah. Zemlja je bila suha, drevesa in vse rastlinstvo žalostno, na pol ovenelo. Človek, žival in sad — vse je hrepenelo po mokroti. Naposled je nekega popoldne iz daleka zašvigal blisk, zadonel grom, razjezil se veter, prah se je valil v krogih, drevje se je treslo in majalo, ptiči, živina in ljudje pa so bežali pod streho.

Tema. Blisk za bliskom — udarec za udarcem! Mi smo sedeli pri materi in molili. Burja je priletela, kakor razjarjen velikanski orel, in iz sivih oblakov padal je topel dež. Šli smo ven, da bi se nasitili tega lepega vremena. Mokrota je nasitila in napojila zemljo in vse

drevje. Vsak cvet je dihal hvalo Bogu. Kak je ta vonj, kako je to lepo, kako je to življenje! In tam na nebu ta mavrica! Jaz sem šel z materjo. Poklekli so pri oknu, ga odprli — in jokali.

»Zakaj jokate, mamica!«

Sklenili so roke, povzdignili oči in šepetali: »Mavrica božja!« Utrujeni padli so mi v naročje. »Že je več ne vidim!«

Smešnica. »Vi krčmar, škoda, da že pred tednom nisem prišel sem k vam!« — »To me veseli!« — »Veste, krčmar, ko bi pred tednom sem prišel, tedaj bi bil to-le pečenko frišno dobil!«

Razne stvari.

(Milostlj. knezoško!) bodo v stolni cerkvi na god sv. Alojzija ob 7. uri zjutraj slovesno delili prvo sv. obhajilo učencem in učenkam mariborskih ljudskih sol in blagoslovili trakove za šolski banderi.

(Svetli cesar o celjskem vprašanju). Svetli cesar so te dni graškemu županu, dr. Portugallu, rekli, da ne razumejo levičarskega odpora gledé Celja in da se jim zdi popolnoma neosnovan, ker sta se levičarska ministra v ministerskem svétu izrekla za gimnazijo, in ker se s tem ugodi najmanjši, ali povsem opravičeni želji slovenskega ljudstva.

(Telegram z Dunaja.) Točka Celje je bila v torek zvečer v proračunskem odseku z 19 glasovi proti 15 sprejeta.

Robič.

(Novo ministerstvo.) Ker je dne 19. t. m. Windischgraetzovo ministerstvo odstopilo, imenovali so svetli cesar ministerskim predsednikom in ministrom vnanjih zadev grofa Kielmannsegg-a; grofa Welsersheimb-a zopet deželnoobrambovskim ministrom; viteza Javorskega ministrom brez portfeila in pl. Röhm-Pawesch-a finančnim ministrom; vodjo pravosodnega ministerstva pl. Ksail-a; vodjo trgovinskega ministerstva pl. Wittek-a; vodjo naučnega ministerstva pl. Pittner-ja in vodjo poljedelskega ministerstva pl. Blumenfeld-a.

(Državna pomoč.) Finančni minister je dne 18. t. m. v poslanski zbornici na Dunaju predlagal, naj se dovoli za kraje na Kranjskem in Štajarskem, prizadete po potresu, brezobrestno posojilo v znesku starih milijonov. V proračun za l. 1895. naj se postavi trije milijoni, četrti pa prihodnje leto.

(Prelat Fran Kosar.) Ravnokar je izšel iz tiskarne sv. Cirila v Mariboru životopis rajnega monsignora Frana Kosarja, hišnega prelata sv. Očeta, knez. škof. konz. svetovalca, infuliranega stolnega dekana lavantinskega. Opisal kanonik dr. Ivan Križanič. Na čelu je podoba pokojnika. 8° 120 strani. Cena 50 kr., po pošti 55 kr. Dobiva se v tiskarni sv. Cirila in pri preč. gosp. pisatelju.

(Za častne člane) je imenoval odbor slovenskega katoliškega akademičnega društva »Danice« na Dunaju p. n. gg.: dr. A. Mahnič, poslanca Fr. Povšeta in vitanjskega župnika, Jožefa Žičkarja, v priznanje za slug, katere so si pridobili za to akademično društvo.

(Posojilnica v Trbovljah) je imela meseca maja, to je v prvem mesecu svojega delovanja, 25.985 fl. 62½ kr. prometa. Gotovo prav lep začetek!

(Sub auspiciis Imperatoris) je bil doktorjem prava dne 14. t. m. promoviran na graškem vseučilišču namestniški praktikant g. Ivan Žolgar, rojak od Slov. Bistrice, in je dobil od cesarskega namestnika od svetlega cesarja darovan briljanten prstan za vse izvrstno prebite izkušnje.